UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Theopompo episcopo [et] martyre. Cap[itulum]. xxxiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Sanctus ꝟo deſiderius ſepultus eſt lingonis miraculis clarens. Inter q̄ ſi quis intra eccleſie ſue ſepta falſo iurare ſcienter nititur: celeſti mox vltione punitur. Paſſus eſt autem decĩmo kalendas iunij.

¶ De ſancto Deſiderio alio epiſcopo et martyre. Cap. xxxij.

Deſiderius epiſcop⁹ lugdun̄. cuius vita celebris mirabilibus fulſit: paſſus eſt in codez territorio lugdunen̄. villa pſtinia no: cuius corpus modo ſepultum veneratur in eccleſia viennen̄: feſtūq; eius ibidem. x. kalen. iunij. recolitur.

¶ De ſancto Theopompo epiſcopo ⁊ martyre. Cap. xxxiij.

Theopompus ep̄us nicomedien̄. in eadem ciuitate paſſus eſt cū q̄dam ſeneſio ſub diocletiano auguſto: q̄ pmo anno iperij ſui illuc accedēs iuſſit fieri ſtatuas ex auro apollinis ⁊ artemis: ⁊ eas in tēplo ꝓductas a cūctis adorari. Cūq; theopompus ep̄s ad phanū eductus ſimulacra adorare noluiſſet: miſſus eſt in clibanū ignis: in quo die ⁊ nocte illeſus pmanſit. Nocte ꝟo inde exiēs luce celeſti ꝑuia ad palatiū diocletiani deuenit: oībuſq; ianuis reſeratis diuinit⁹ vſq; ad lectū ſuū acceſſit: ſeq; viuētē ꝑſtās ad clibanū redijt. In cui⁹ medio mane pſallēs ⁊ oīno inuſtus reptus eſt. Qd̄ dū ſimpatoꝛ magie ipſi⁹ aſcriberet vt expireꝫ canē in furnū mitti fecit: q̄ ſubito incenſus eſt. Poſt hec theopōpus dieb⁹. xxij. in carcere ſine vllo cibo detineꝫ: ſed a dn̄o cōfortat⁹ vultu hilari inde ꝑducitꝫ. Tūc iuſſu iparoꝛis ocul⁹ ſibi dexter effoditꝫ: ſed ipo ad carcerē redeūte ſibi a dn̄o reſtituitꝫ. Qd̄ dū diocletian⁹ iterū artib⁹ magicis deputaret: accerſito ad ſe quodā egyptio maximo mago theona noīe induxit euz ad ep̄m ſuis pſtigijs occidendū: voluit tn̄ pmo artē ei⁹ videre. Qui taurū ferociſſimū ad ſe ductū dū i aure ipſius aliq̄ ꝟba dixiſſet: ſubito in duas partes diſcerpſit: q̄ in lance pōderate equalr̄ penſauerūt. Tūc magus theopōpo obtulit ſpirulas farinulas artis magice: ⁊ venenū in calice demonijs plenū. Et cū ille hec omnia ſine leſione guſtaſſet: magus cōuertitꝫ: ⁊ cū eo carceri tradit⁹ ab eodē baptizatur. Nomēq; ſibi ſeneſi⁹ iponitꝫ: inde ſanct⁹ eductus ⁊ in terrā ſupin⁹ extenſus atq; ad ſtipites ligat⁹ lapis magn⁹ vix ab octo viris poꝛtatus: vētri eius ſupponitꝫ: ſed eleuatus lapis a ſeipſo vltra. xv. cubitos diuinit⁹ pſiliuit. Dehinc in eminēti ſuſpēſus pedibus: capite deoꝛſum ſaxoq; ingēti ad eius ceruicē alligato: fune q̄ quo tenebatꝫ preciſo: vt raptim tractus ad terrā dirūpereꝫ: ſine vlla leſione in pedibus ſtetit. Nouiſſime aūt decollatus eſt. Seneſius ꝟo in defeſſo terre poſitus: humoq; opt⁹ equis ſupinductis vt calcibus terrā premerēt: migrauit ad xp̄m. Quoꝝ corpora nicomedie in eodē tumulo ſepulta ſunt. x. kalen. iunij.

¶ De ſancto Manaem diſcipulo. Cap. xxxiiij.

Manaem diſcipulus herodis tetrarche collactane⁹ fuit. De quo ſcribitꝫ Act. xiij. c. Hic fidei catholice doctoꝛ ⁊ ꝓpheta ſub gr̄a noui teſtamenti apud antiochiā in xp̄o q̄euit. ix. kal. iunij: vt dicit Hiero. in martyrologio ſctōꝝ.

¶ De ſancta Johāna vxore chuze diſcipula. Cap. xxxv.

Johanna diſcipula de qua cōmemoratꝫ Luc. vlt. ca. que cū trib⁹ marijs circa ſepulturaz dn̄i legitur fuiſſe ſolicita. Hec fuit vxoꝛ chuze ꝓcuratoꝛis herodis antipe: q̄ fuit tetrarcha galilee: et hec poſt aſcēſionē dn̄i cū diſcipulis fuit: eiſq; ſedule miniſtrauit: ⁊ apud hieroſolymā in pace q̄euit. ix. kalen. iunij: vt dicit Hiero. vbi ſupra.

¶ De ſctō Seruulo martyre. Cap. xxxvi.

Seruul⁹ martyꝛ paſſus eſt tēpoꝛibus numeriani imperatoꝛis in ciuitate tergeſtina ſub iunilio pſide. Qui nobilibus eiuſdē vꝛbis parētibus ⁊ chriſtianis oꝛtus: patre videlꝫ Eulogio: matre clementia: ab annis puerilibus in fide doctus deo ſeruiēs eccleſias frequētabat et in oꝛone perſiſtebat. Et cum annoꝝ eſſet. xij. exiens ciuitatem in ſpelunca anno vno ⁊ menſibus. ix. latuit heremiticā vitā ducēs. Deinde celeſti voce admonitus vt parētes reuiſeret: qui eū vbiq; ꝑquirebant: ad ciuitatē deuenit: medioq; itinere mire magnitudinis ſerpentē inuenit. Quem primo quidem videns expauit: poſtea aūt confiſus in chriſto ſignū crucis edidit: ⁊ exufflauit in ſerpentem. Statimq; coluber per mediū crepuit: veniēſq; ad parētes letāter ſuſceptus eis cūcta q̄ ſibi cōtigerāt enarrauit. Poſt dies modicos eulogius moꝛtuus eſt: ⁊ ſeruulus cū matre vidua moꝛabatꝫ: ⁊ miraculis coꝛuſcabat. ¶ Filius cuiuſdam ciuis a demonio vexabatur clamante demone per os pueri: q̄ ſi puer ad ſeruulum duceretur: ſtatim immūdus ab eo ſpiritus eijcereꝫ. Quem cum duduz requiſiſſent: parentes puerū ad ſeruulū deduxerūt: ⁊ que demon dixerat narrauerūt. Statimq; ſpiritus puerū elidens cepit dentib⁹ frendere: ⁊ ſpumās ipm̄ diutius agitare. Seruulus ꝟo inuocato nomīe trinitatis immūdum cōfeſtim ſpiritū ab eo eiecit: ⁊ ipm̄ cum parētibus ad chriſtuz conuertit.